

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ

Ἑτήσια λίρα 10.
Ἐξάμηνος " 6.

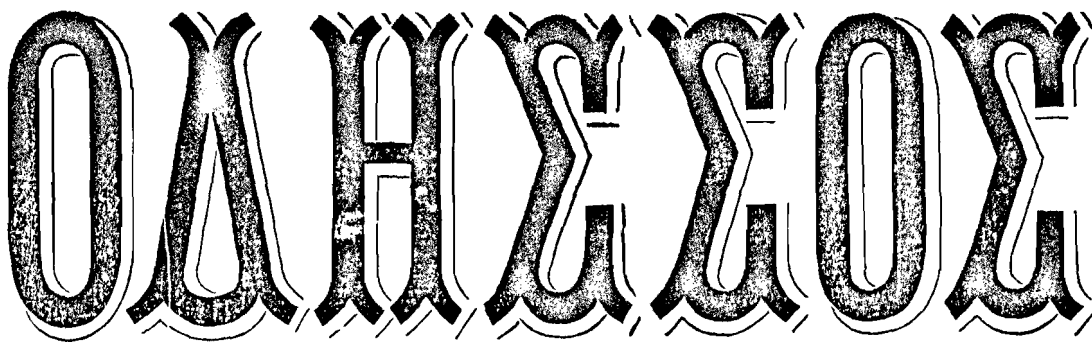
Ἐσωτερικοῦ

Ἑτήσια φρ. 2.
Ἐξάμηνος " 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν,
διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμματίδια
τῆς Βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς
ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον : —o— à la direction du journal

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'. σελίδι ὁ στίχος 90 ἐκ
Ἐν τῇ β'. » » 80 »
Ἐν τῇ γ'. » » 60 »
Ἐν τῇ δ'. » » 40 »

Ἀ ἁ διαρκεῖς ἀγγέλαις γίνονται ἰδιαι-
τέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν
ἐπιστρέφονται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἐκ.

Ἡμ.	Σελ. 19. ἡμερῶν.—Ἀνατ. 5,5.—Δύσις 6,19
16 Σ.	Σαβίνου καὶ Χριστοδούλου ὁσίου.
17 Κ.	Β. τῶν Νηστειῶν—Ἀλεξίου.
18 Δ.	Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων.
19 Τ.	Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μάρτ.
20 Τ.	Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα πατέρων.
21 Π.	Ἰακώβου ὁμολογητοῦ.
22 Π.	Βασιλείου ἱερομάρτ.

Ἐν Βάρνῃ 15 Μαρτίου 1891.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἐδέξατο εἰς ἀκρόασιν ἐπιτροπὴν ἐξ Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ἐξαιτησαμένην μετριασμὸν ἐν τῷ διαιωνισθέντι ζητήματι τῶν διαβατηρίων μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἀντιπροσώπων ἔλαβε παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Καπρίβη τὴν γραπτὴν ἀπάντησιν ἐν ἣ ἐξέφραζε τὴν χαρὰν αὐτοῦ, διότι ἡ ἀντιπροσωπεία ἀπηλυθύνθη πρὸς αὐτὸν καὶ μόνον περὶ σπουδαίου ζητήματος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης καὶ θεωρεῖ αὐτὴν ὡς πολῦτιμον ἔνδειξιν ἐνδιαφέροντος ὑφ' οὗ ἐμπνέεται καὶ ὑπερ καλῶς κατανοοῦσιν οἱ ἀντιπρόσωποι· ἐπίσης ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰν αὐτοῦ διότι ὁ λαὸς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ἐπιμένει νὰ κυβερνᾶται κατὰ τὰς ἐξιστάμενας πολιτικὸν δίκαιον καὶ ἀπωθεῖ πᾶσαν ἐπέμβασιν καὶ ἀνάμειξιν ξένων στοιχείων ἐδραζόμενος ἐπὶ τῆς προστασίας τῆς αὐτοκρατορίας ὑπερασπιζούσης πάντοτε τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ συμφέροντα. Ἀλλ' ἐν ᾧ χαίρει διὰ τὴν ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν πίστεως αὐτῶν, λυπεῖται ἀφ' ἐτέρου μὴ δυνάμενος ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων Ἀλσατίας-Λωρραίνης ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἐν προσεχέμελλοντι περὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκοινωνίαν τῶν δυτικῶν μεθορίων. Ἡ δὲ ἐλπίς αὕτη θέλει πραγματοποιηθῇ, τιτᾶνιστα καθ' ὅσον ὁ λαὸς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης θὰ πεισθῇ περὶ τῶν ἀρρήκτως ἐνούντων αὐτὸν μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας δεσμῶν καὶ ὁ ἀποδείξῃ κατήγορηματικώτατα ὅτι ἀπεφάσισε ν' ἀπονέμῃ ἀμέριστον πίστιν εἰς τε τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἀναμφιβόλως θὰ προξενήσῃ ἀπερίγραπτον θλίψιν ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λωρραίνῃ ἥτις μάτην ἠλπίσε τι ἐκ τῆς παρασχεθείσης ἀκροάσεως, θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ ὑφίσταμένη μετ' ὑπομονῆς τὰς δυσάρεστους συνεπείας τῆς γενικῆς πολιτικῆς· οἱ Ἀλσατιανοὶ καὶ Λοθαριγγιανοὶ θεωροῦνται δι' αὐτὸ τοῦτο ἐνοχοὶ ὑφίστάμενοι τὴν ποινὴν ξένων καὶ ἀλλοτρίων γεγονότων· οὐ μόνον οἱ ἐκ Γαλλίας ἀπερχόμενοι εἰς Ἀλσατίαν-Λωρραίνην ἐπιβάται ὑφίστανται λεπτομερεστάτην ἐξέλεξιν τῶν διαβατηρίων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ Ἀλσατίας εἰς Γαλλίαν ἀναχωροῦντες ὑφίστανται ἐν τοῖς μεθοριακοῖς σταθμοῖς μυρίας κακώσεις καὶ ραδιουργίας ἐκμέρους τῶν χωροφυλάκων οἵτινες ἀπαιτοῦσι παρ' ἐνὸς ἐκάστου ἐπιβάτου τὰ ἔγγραφα τῆς ταυτότητος αὐτοῦ ἢ ὑποβάλλουσιν αὐτοὺς εἰς ἀνάκρισιν πρὸ τῆς εἰς Γαλλίαν ἀναχωρήσεως.—Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς εἰκοσαετίας δὲν ἐβλάστησεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν κατοίκων Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης αἰσθημα ἀγάπης πρὸς τὴν Γερμανίαν εἶνε ἀμφιβόλον ὅτι θὰ βλαστήσῃ ἐν τῇ μέλλοντι.

Τὰ λονδίνεια φύλλα φαίνονται εὐχαριστημένα ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν ἐν Καναδᾷ. Θαυμάζουσι τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ Σίρ Ἰσχν Μάκ Δούαλδ καὶ συγχαίρουσιν αὐτῷ ὡς ἀνατρέψαντι τὰς ἀπομονωτικὰς προθέσεις τῶν φιλελευθέρων ἢ ἀντιπολιτευ-

σις ὀλίγον ἀπειλητικὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ὑποχωρήσῃ μετ' ὀλίγον, ὅταν οἱ ἐν Καναδᾷ νοήσωσι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῆς ἀμοιβαιότητος. Ἔτερα ὅμως φύλλα ἀνασκευάζοντα καθ' ὁλοκληρίαν τὰς προφητείας ταύτας διατείνονται ὅτι καίτοι ὁμολογουμένως ὁ Σίρ Μάκ Δούαλδ ἐνίκησεν, ἐν τούτοις οἱ φιλελεύθεροι τοῦ Καναδᾷ παραβάλλουσι τὴν νίκην ταύτην πρὸς τὴν τοῦ Πύρρου καθότι ἡ κυβερνητικὴ πλειονότης δὲν θέλει ἀντιστῆ ἐπὶ πολὺ.

ΣΑΒΒΑΣ ΜΟΥΤΚΟΥΡΩΦ.

Ὁ τέως προῶρος ἀποθανὼν ὑποστράτηγος Μουτκούρως καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ πεζικοῦ ἐγεννήθη ἐν Τυρνόβῳ τῷ 1851 ἔτει. Νεώτατος ἔτι κατὰ τὸ 1872 ἐγκαταλιπὼν τὴν γεννέτειραν αὐτοῦ πόλιν ἀπῆλθεν εἰς Ὀδησσὸν τῆς Ρωσσίας ὅπου κατετάχθη ἐν τῇ στρατιωτικῇ τοῦ πεζικοῦ σχολῇ ὅθεν μετὰ δύο ἔτη ἐξῆλθε μετὰ τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ. Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1877 ἔλαβε μέρος εἰς τὸν τελευταῖον Ρωσο-τουρκικὸν πόλεμον ὅποτε κατὰ τὴν 15 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν τῇ ἐμπροσθοφυλακῇ τῶν τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ διέβη ἐκ Ζιμνίτσης τὸν Δούναβιν καὶ κατέλαβε τὸ Σιστόβιον, ἐν καιρῷ νυκτός καὶ ἐν τῷ μέσῳ μυρίων κινδύνων, ἐπιδείξας ἀπαράδειγματιστον ἀνδρίαν δι' ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἔτι ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως διὰ τοῦ παρασῆμου τῆς τάξεως τοῦ ἁγίου Στατισλάου. Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου διεκρίθη διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τοῦ ἐν τῷ ὅχρῳ φρουριώτης Σίπκας «Α-γιος Νικόλαος» ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1878 συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν αἰχμαλώτων τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Αἰμου συμμεθεῖς ἀκολουθῶν καὶ τῆς θριαμβευτικῆς ἐκεῖνης πορείας τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἀπὸ Κίζανλίκ μέχρι Μαρμαρᾶ. Τὰς εὐδοκίμους δὲ αὐτοῦ ὑπηρεσίας μαρτυροῦσι τὰ κατὰ διαδοχὴν παράσημα ἀπερ' ἀπένευμεν αὐτῷ εἰς δεῖγμα εὐνοίας ὁ Τσάρος ἦτοι δύο τῆς ἀγίας Ἀννης μετὰ ξιφῶν πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἀνδρείας, ὁ-ρειχάκινα καὶ ἀργυρᾶ μετάλια εἰς ἐνθύμιον τῆς τῶν 1877—78 ἐτῶν ἐκστρατείας, καὶ τέλος τὸ στρατιωτικὸν παράσημον τῆς Ἀνδρείας.

Ἐπελθούσης τέλος τῆς ποθουμένης εἰρήνης καὶ ἀποκατασταθείσης τῆς τάξεως ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετήσεν ἐπὶ ἔτος σχεδὸν ὡς κατώτερος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ νεωστὶ ἐν Φιλίππουπόλει ἰδρυθέντι 21-ῳ τάγματι, τὸ δὲ ἐπομένῳ ἔτει 1879 προβιβάσθεις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἐπέφορτίσθη τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τῆς ἐνδυμασίας τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς διορισθεὶς ἀκολουθῶν καὶ προσωρινὸς διευθυντὴς τοῦ γραφείου αὐτῆς. Τὸ 1881 ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Βόρβιχ συμμετέσχε τῆς κατὰ τῶν ἐν τῷ δάσει τῆς Βελλόδης ληστῶν ἐκστρατείας προβιβάσθεις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ, ὅτε καὶ εἰσῆλθε καὶ εἰς τὸ ἐπιτελεῖον διορισθεὶς ὁριστικῶς πλέον διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἐθνοφυλακῆς. Τὸ 1882 διορίσθη διευθυντὴς τοῦ διοικητηρίου καὶ τοῦ ἐλεγκτηρίου τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὸν δὲ Νοέμβριον τοῦ 1883 αὐτοκρατορικὸς Ἰσραῆς τοῦ Σουλτάνου προῦβιβαζεν αὐτὸν εἰς τὸν βαθμὸν ταγματάρχου ἀναλαβόντα μετ' ὀλίγον τὴν διοίκησιν τοῦ 11-ου τάγματος τῆς πόλεως «Αετοῦ» ὅπου ὡς τοιοῦτος ἐνεργὸν ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο Βουλγαριῶν ἀγῶνα, διορισθεὶς ἀκολουθῶν καὶ μέλος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῶν γεγονότων ἐγκαταλείψας τὴν Φιλίππουπόλιν προῦβιβάσθη εἰς Σοφίαν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν

ὑπὲρ πατρίδος ἐκδουλεύσεων τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου. Κατὰ τὴν γνωστὴν δὲ εἰσβολὴν τῶν Σέρβων εἰς τὸ δυτικὸν μεθόριον τῆς Βουλγαρίας κληθεὶς ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῶν στρατῶν τῶν κυριευάντων τὸ Πιρὸτ διορίσθη μοίραρχος τῆς 2 ας τοῦ πεζικοῦ μοίρας, μετὰ δὲ τὴν μετὰ τῆς Σερβίας εἰρήνην, διοικητὴς τῆς 5-ης τοῦ πεζικοῦ μοίρας ὡς τοιοῦτος δὲ κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἐν Φιλίππουπόλει διατελῶν τὴν κατὰ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου ἐν Σοφίᾳ στρατιωτικὴν προδοσίαν, καθ' ἣν σύμφωνος μετὰ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς κ. Σταμπούλωφ ἐν Τυρνόβῳ τότε εὐρισκομένου, τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρατῶν ἐπορεύθη ἐκ Φιλίππουπόλεως ὅπου ἦν εἰς Σοφίαν, ἅμα δὲ τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ οἱ μὲν προδότες ἐξηφανίσθησαν ἀποσυρθέντες εἰς τὸ ἐσωτερικόν, αὐτὸς δὲ θριαμβευτικῶς εἰσελθὼν ἐν Σοφίᾳ ἐπανεφέρει τὴν τάξιν ζητήσας μάλιστα παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου τὴν παραδειγματικὴν τῶν ἐνόχων τιμωρίαν, αὐτοῦ ὅμως δυστυχῶς μὴ ἀποδεξαμένου τοῦτο. Κατὰ δὲ τὸ 1887 ἐποχὴν κρίσιμον διὰ τὴν Βουλγαρίαν καθ' ὅσον κατ' αὐτὴν ἔλαβον χώραν τὰ θλιβερά ἐκεῖνα ἐν Ρουσσουκίῳ καὶ Σιλιστρίᾳ συμβάντα καὶ αἱ γνωσταὶ τοῦ Κάουλδαρς ἐνέργειαι, ὁ Μουτκούρως ὡς ἀνθηγεμὼν μετὰ τῶν κ. Σταμπούλωφ καὶ Ζίφκωφ ἔδειξεν ἀξιοσημείωτον ζῆλον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας. Ἀμα δὲ ἀνῆλθε τὸν θρόνον τῆς Βουλγαρίας ὁ νῦν εὐκλεῶς ἡγεμονεύων ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος, προήγαγεν αὐτὸν διὰ τὰς πολλὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος τοῦ ἐκδουλεύσεις εἰς τὸν βαθμὸν συνταγματάρχου, διορίσας βραδύτερον καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐξ ἧς ἐνεκα λόγων ὑγείας παρητήθη οἰκίᾳ θελήσει προβιβάσθεις, ὡς γνωστὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου. Ἀλλ' οἱ πολλοὶ κόποι καὶ ἀγῶνες οὓς κατέβαλεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τοῦ, τὸ κοπιῶδες τοῦ στρατιωτικοῦ τοῦ σταδίου προῶρος κατέβαλον αὐτὸν πληγέντα ἐσχάτως ὑπὸ ἀνιάτου ἀσθενείας ἥτις καὶ τὸν κατεβίβασεν εἰς τὸν τάφον, εἰς ἡλικίαν 37 ἐτῶν ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀπώλεσεν αὕτη πίστιν καὶ ἀφοσιωμένον τέκνον, ὡς ἀποδεικνύει τοῦτο ἡ ὀλιγοχρόνιος αὐτοῦ στρατιωτικὴ ἱστορία ἥτις ἀποτελεῖται σπουδαίαν σελίδα τῆς νεωτέρας βουλγαρικῆς ἱστορίας.

ΤΑ ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

— Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τοῖς κρεπωλώαις τῆς ἡμετ. πόλεως τὸ νὰ φουσῶσιν ἐν τοῖς μικροῖς σφαγιαζομένοις ζώοις πρὸς εὐκολίαν δῆθεν τῆς ἐκδορᾶς αὐτῶν καθ' ὅσον ἀπεδείχθη ἐν τῷ ἱατρικῷ συνεδρίῳ ὅτι ἂν ὁ φουσῶν πάσχῃ ἐκ χρονίου ἢ μεταδοτικοῦ νοσήματος μεταδίδει αὐτὸ εἰς τὸ κρέας καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐσθίοντας.

— Ἡ περὶ χαρτοσήμου διατίμησις ἦν ἐν τῷ 3-ῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐδημοσιεύσαμεν ὡς καὶ ὁ περὶ τοῦ αὐτοῦ νόμος ἐπεκυρώθησαν δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος.

— Ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς παραλαβὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἡμῶν ἀρχιερέως Γρηγορίου διορίσθη ὁ κ. Γερμανός, πατριαρχικὸς ἱεροδιάκονος.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη κατανυκτικώτατα ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ' τεσσαρακονὴ ἡμέρον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος Τερψιθέας Ε. Βαρούχα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ὁ πρό-

ἤρξαντο αἱ ἐκλογαί. Διὰ γενικῆς λοιπὸν μυστικῆς ψηφοφορίας συνεκροτήθη ὡς ἐξῆς τὸ ὀριστικὸν προεδρεῖον.

Π. Χατζόπουλος Πρόεδρος
Ἰωάν. Περρῆς Ἀντιπρόεδρος
Στ. Χριστοδουλίδης Ταμίας
Ἀντ. Ἀντωνιάδης Γεν. γραμματεὺς
Πέτρ. Χαρίσης Εἰδ. γραμματεὺς

ΣΥΜΒΟΛΟΙ

Παπανικολάος — Θεόδ. Πέτρου — Ἐμμ. Παπαμανώλης — Ἡλ. Εὐσταθιάδης.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σωματεῖον λειτουργήσῃ ὑπὸ τὸν τίτλον Φιλανθρωπικῆ Ἀδελφότητος τῶν ἐν Ρουσσουκίῳ Ἑλλήνων «Σύμπνοια» σύμβολον ἔχουσα τὸν σταυρόν.

Τούτου στερουμένου πόρων προκαταρκτικῶν, βάσεων ὑλικῶν καὶ θετικῶν, ἐφ' ὧν νὰ ἐπεριδῇ τὸ μέλλον αὐτοῦ στερεὸν οἰκοδόμημα καὶ τὰς πρὸς εὐόδωσιν αὐτοῦ δραστηρίας ἐνεργείας προσελθόντες αὐθόρμητοι οἱ ἰδρυταὶ αὐτοῦ προκατέβαλον διάφορα προαιρετικὰ ποσὰ συγκαλύψντα καὶ ἱκανοποίησαντα ὅπωςδῆποτε τὰς πρώτας τοῦ σωματείου ἀνάγκας.

Τὸ ὀλίγον ποσὸν τῶν προκαταβολῶν τούτων ὑπερέβη τὰ 600 φράγκα μέχρι σήμερον τείνον ὀσημέραι νὰ διπλασιασθῇ διὰ τῶν προσφορῶν καὶ ἄλλων μελῶν.

Ἐν Ρουσσουκίῳ τῇ 13 Μαρτίου 1891.

Π. Χαρίσης.

Γ Α Λ Λ Ι Α

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Φερὺ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐποίησατο ἑκκλησίαν εἰς τὴν δημοκρατίδα νεολαίαν ἣτις ἐνόησεν ὅτι ἡ Γαλλία μεγίστην ἔχει ἀνάγκην τῆς δημοκρατίας, ἡ ὁποία θὰ ἀσφαλίσῃ αὐτῇ ἐν τῷ κόσμῳ σέβας, καὶ φιλίας καὶ παντὸς οὐτίνος ἔχει ἀνάγκην· ἐξηκολούθησε δὲ λέγων, ὅτι αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις παραγωνρίζονται πολὺ αἰς τὸ λαὸν, ἀλλὰ τούτο δὲν πρέπει νὰ ἀπαγορευτῇ τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἐργαζομένους, διότι ἀρκεῖ μόνον ὅτι αἱ τοιαῦται ἐκδουλεύσεις παρέχουσι τῇ χώρᾳ πλεῖον μεγαλειόν, φῶτα καὶ ἰσχύν. Ὁ λόγος τοῦ κ. Φερὺ ζωηρῶς ἐχειροκροτήθη.

Ι Τ Α Λ Ι Α

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν διακηρύττει ὅτι τὸ ἔλλειμμα καλυφθήσεται καθόσον αἱ εἰσπράξεις θὰ ἐπαυξηθῶσι χάρις εἰς τὰς οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας θὰ καθυποβάλῃ τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ δὲ Κρίστιανς συνιστᾷ τῷ Ρουδίνῃ τὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἰταλικῶν σχολῶν, ὧν ἡ ἐλάττωσις θὰ ἦν θρίαμβος τοῦ Βατικανοῦ, τῷ δὲ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν, ὅπως μὴ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὅπλων τοῦ στρατοῦ σκεπτόμενος ὅτι πιθανὸν ὁ πόλεμος νὰ ἐκραγῇ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος· ὑπερασπιζόμενος δὲ τὴν ἰδίαν πολιτικὴν λέγει ὅτι θὰ ψηφίσῃ κατὰ τοῦ ἐνετῶτος ὑπουργείου. Ὁ δὲ Ρουδίνης ἀπαντῶν εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας διεκλήρυνεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θὰ μείνῃ πιστὸν

εἰς τὸ ἑαυτοῦ πρόγραμμα, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ προδικάζεται τὸ ἐν Ἀφρικῇ μέλλον, ἀλλ' οὐδὲ νὰ περιπλεχθῇ ἐπὶ πλέον ἢ Ἰταλικῇ κυβέρνησιν, ἥτις πιστεύει ὅτι διὰ τῶν ἐπτά ἐκατομμυρίων θὰ κατάρσῃ τὸ τρίγωνον τοῦ Μασσουάχ, καθόσον μάλιστα ὁ Κερὲμ Ἀσμάρα οὐδέποτε θ' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὴν χώραν εἰς ὑπερόγκους δαπάνας 18 ἕως 20 ἐκατομμυρίων πρὸς διατήρησιν τῆς ἐρυθραίας ἀποικίας.

Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Α

Οἱ συντηρητικοὶ καὶ φιλελεύθεροὶ γερμανοὶ ἐπιχειροῦσι νὰ πείσωσιν ἑαυτοὺς ὅτι ὁ θρίαμβος τῶν ἀρχαίων κομμάτων τῆς συμβάσεως εἶνε ζήτημα χρόνου, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ὅτι θὰ παραιτηθῇ τῆς πρωσικῆς πρωτοβουλίας ἐν τῷ ζήτηματι τῆς κοινωνικῆς νομοθεσίας. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ ἀποδοκιμάσας πρὸ πολλοῦ τὸ κυβερνητικὸν σύστημα τοῦ Κάρτελ παρίσταται ὡς «βασιλεὺς ἀπάντων» τιθέμενος ὑπὲρ τῶν κομμάτων καὶ σκεπτόμενος ὅπως διατηρήσῃ τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν χωρὶς ποσῶς νὰ εὐνοήσῃ, ἀποκλειστικῶς τὰξιν τινὰ ἢ νὰ συνεταιρισθῇ μίαν μόνην τὰξιν.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἡ ἰδέα τῆς ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν βρετανῶν ποθητῆς αὐτοκρατορικῆς ὁμοσπονδίας, ἥρξατο λαμβάνουσα ἐν Αὐστραλίᾳ μορφήν πρακτικὴν, ἥμισυ ὅμως εὐνοϊκὴν πρὸς διατήρησιν τῆς πολιτικῆς ὑπεροχῆς τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνάσσης. Οἱ ἐπίμονοι ἄγωνες τοῦ σίρ Ἐρρίκου Πάρκερ πρωθυπουργοῦ τῆς Νέας Νοτελίου Γαλλικῆς ὅπως δυνηθῇ νὰ προσεγγίσῃ πολιτικῶς τε καὶ οἰκονομικῶς τὰς ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ἀγγλικῆς ἀποικίας φαίνονται μὲν ὅτι ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἡ θάσις ὅμως τοῦ προγράμματος τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐν Σύδνεϊ γινομένης νῦν συνελεύσεως, ἐστὶν ὅτι, «ἡ Αὐστραλία ἔσεται ἔθνος ἀνεξάρτητον, δυνάμενον νὰ ἐπικρέσῃ ἑαυτῇ, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ διαρρήξῃ ἀποτόμως τοὺς συνδέοντας τὰς ἀποικίας μετὰ τῶν μητροπόλεων δεσμούς.

Τὸ νέον σύνταγμα ὁμοίον σχεδὸν τῇ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, θέλει δημιουργήσῃ κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἀντὶ τῆς ὑπὸ τῶν τορρέων ποθητῆς Αὐτοκρατορικῆς ὁμοσπονδίας. «Ἡνωμένης, ἐν Αὐστραλίᾳ, Πολιτείας!»

Β Ι Ν Δ Ο Ρ Σ Τ

Κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ βίου αὐτοῦ ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ ἐλάλει ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς ποθητῆς αὐτῷ καταργήσεως τοῦ περὶ ὑπερορίας τῶν Ἰησουϊτῶν νόμου, εἶτα περὶ τῶν σχολιακῶν νόμων, περὶ τῶν τελευταίων συζητήσεων ὧν συμμετέσχε καὶ τέλος περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας εἰπὼν ὀλίγας τινὰς λέξεις περὶ τῶν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας σχέσεων. Ἀκολουθῶς νομίζων ὅτι πρεκλήθητο εἰς συμπόσιον προέπιεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατείας κραυγάζων: Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ! πῶμεν εἰς ὑγίαν του!—Ἀναλαβὼν

τὰς αἰσθήσεις εἶπε τῇ παρὰ τὴν κλίνην ἱσταμένην Ουγατρὶ αὐτοῦ «Ζῶ εἰσέτι» καὶ ἐπεφόρτισεν αὐτὴν, ὅπως ἀσπασθῇ τὴν ἐν Ἀνοθέρῳ διατρίβουσαν σύζυγον. Καὶ κλείσας τοὺς ὀφθαλμούς παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

— Αἱ πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις τῆς Ἑλλήν. κυβερνήσεως ὁσημέρα δεινούνται· ἐξ ἐπισήμου δὲ πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἂν μὴ ἐντὸς ὀλίγου ἐπανέλθῃ ἐν Κρήτῃ τὸ ἀρχαῖον καθεστὸς ἐπικεῖται ἡ γενικὴ τῆς νήσου ἐξέγερσις· εἰς τοὺς ἐπαναστατικούς ὁμίλους νέοι ὄλγαν προσέρχοντας ἀρματωλοὶ ἐλπίζεται δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ αὐξηθῇ εὐθὺς ὡς ἀναλύσωσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἐρέων χιόνες. Οἱ αἰμοόβοι τουρκαλβανοὶ ἤρξαντο φειδολότερον νὰ διαπράττωσι τὰς λεηλασίας τῶν ὁ ἀτρόμητος Λιάπης ἐνέσπειρε μεταξὺ αὐτῶν τὸν τρόμον ὥστε ἐπὶ μόνῃ τῇ φωνῇ ὁ Λιάπης ἔρχεται ὑπὸ πανικοῦ καταλαμβάνονται. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη θέλει προλάβῃ τὴν τε γενικὴν τῆς νήσου ἐξέγερσιν καὶ τὴν πολλαπλασίαν τῶν ἀρματωλικῶν στιφῶν, σπεύδουσα νὰ ἀποδώσῃ τὴν δημοθεῖσαν τῶν Κρητῶν περιουσίαν, καὶ διορίσῃ διοικητὴν χριστιανὸν ἀπολαύοντα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς νήσου.

— Ἐπερατώθη κατ' αὐτὰς ἡ κατὰ τοῦ δημάρχου Ἀθηνῶν κ. Φιλήμονος δίκη ἣν κατ' αὐτοῦ ἐκίνησεν ἡ κυβερνήσις, λήξασα εἰς τὴν πανηγυρικὴν αὐτοῦ ἀθωότητα ὑπὸ τὰς ἀνευφημίας πλήθους λαοῦ.

— Οἱ ἐν Ἀθήναις Ἀρμένιοι ἐώρτασαν τὴν ἐθνικὴν των ἑορτὴν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Κων]πόλεως, ἐσπολισμένη δι' ἑλληνικῶν καὶ Ἀρμενικῶν σημαίων ἐξεφωνήθησαν δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων λόγοι· ἐξαίροντες τοὺς κοινούς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

— Τὸ συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ αἰοιδίμου Ριζάρη προέβη παμψηφεί εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατέχοντος τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ κ. Ἀργυριάδου. Ἐν προσεχεῖ δὲ συνεδριάσει θέλει ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν ὑποψηφίων διευθυντῶν κληρικῶν, πρὸς ἐκλογὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν.

— Ἐλπίζεται ὅτι τὸ νέον θωρηκτὸν «Τὰ Ψαρά» θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου, ἂν κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εὐρεθῇ ἀπληλαγμένον ἐλλείψεων ὁ πότε καὶ θὰ βραδύνῃ ὁ κατάπλους τοῦ παραμένοντος τοῦ πλοίου πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ ἐν Χερσούργῳ.

Ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι ἐπερατώθησαν πᾶσαι αἱ ἐπὶ τῆς «Υδρας» γενόμεναι ἐπιδιορθώσεις καὶ ὅτι ἐτοποθετήθη τὸ νέον ἔμβολον. Αἱ συμπληρωματικαὶ τῆς «Υδρας» δοκιμαὶ ἤρξαντο ἐντὸς τῆς φθινοῦσης ἐβδομάδος, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῶν τὸ σκάφος θὰ ἀποπλεύσῃ ἐκ Σαίν-Ναζαίρ κατερχόμενον εἰς Πειραιᾶ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος μηνός.

— Εἰς τὰς βορείους ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας καὶ ἰδίᾳ περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἀκρωτήριον ἡ θάλασσα ἐξέβρατε πολλὰ πτώματα ναυαγῶν.

τὴν διακοπὴν τῶν φωνῶν, πλὴν δὲν ἠνοίγοντο αἱ θύραι τοῦ δωματίου· τότε ἤρξατο κρούουσα πρῶτον ἐλαφρῶς, εἶτα δὲ σφοδρότερον, ἀλλ' οὐδεὶς ἀπεκρίνετο· ἐπέχειρσε ν' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐταὶ ἦσαν κεκλεισμέναι. Ἡ δύστηνος γυνὴ κυριευθεῖσα ὑπὸ τρόμου ἐπεκαλεῖτο μεγάλη τῇ φωνῇ βοήθειαν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσῆλθε νεανίας τις ἄγων μόλις τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· τὸ εὐγενὲς καὶ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἀνάστημα ἦν κεκαλυμμένον διὰ παλαιοῦ στρατιωτικοῦ μανδύου, πῆλος δὲ δερμάτινος ἐκάλυπτε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἐν λόγῳ νέου ἦν δεδεμένη διὰ ρινομάκτρον ἀνθρωπημένου ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, ἔφερε μεγάλην πληγὴν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τέλος αὐτοῦ ἐφαίνετο εὐρεῖα τομὴ ἐπουλωθείσης πληγῆς ἐκτεινόμενη ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὠτὸς μέχρι τοῦ προσώπου· ἀνευ τῆς τομῆς ταύτης, ἥτις οὐδόλως παρεμέρφον τὸ ὄμορον τοῦ νεανίσκου πρόσωπον, ἐντελέστατα θὰ ὁμοιάζετο πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐκπλήκτος ἐσταμάτησε ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ· πρότῶν ποδῶν αὐτοῦ κατέκειτο αἱματόφυρτος ἡ ἀθιγγανίς,

ἐκ τοῦ παρακειμένου δὲ δωματίου ἠκούοντο κραυγαί.

— Βοήθειαν πρὸς θεοῦ! βοήθειαν!

Ὁ νεανίας προβάς μέχρι τῆς θύρας ἠρώτησε:

— Τίς εἶ;

— Ὡ πρὸς θεοῦ! οἷοςδῆποτε καὶ ἂν ἦσαι ἄνοιξόν με, ἀπεκρίθη ἡ φωνή, διότι ἐκάστη στιγμὴ ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εἶνε δι' ἐμὲ φρικτὴ αἰωνιότης.

Ἄμα ὡς ἠνοίξε τὴν θύραν ὁ νεανίας, ἐνεφανίσθη νεαρὰ γυνὴ ὠραία ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου πλὴν τεταραγμένη καὶ περιφόβος.

— Τί συμβαίνει ἐνταῦθα; ἐρωτᾷ αὕτη ἀκίνητος ὡς ἄγαλμα καὶ ἀτενίζουσα τὴν αἰμοσταγῇ ἀθιγγανίδα.

— Τί συνέβη ἐνταῦθα; ἠρώτησεν ἐκ δευτέρου.

Ὁ νεανίας βλέπων ὅτι ἀδύνατον νὰ πληροφορηθῇ τι παρ' αὐτῆς περὶ τοῦ συμβάντος ἠρώτησεν αὐτὴν πῶς εὐρέθη ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ ἐκείνου δωματίου.

Ἡ γυνὴ διηγῆθη τὸν σκοπὸν τῆς παρὰ τῇ ἀθιγγανίδι ἀφίξεως τῷ νεανίᾳ, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ ἐκάθισε τὴν μάγισσαν ἐπὶ ἐδωλίου καὶ ἐπλυνε τὴν πληγὴν αὐτῆς διὰ καθαροῦ ὕδατος. Ἡ γραῖα μικρὸν

κατὰ μικρὸν συνήλθε, ἠνοίξε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς καὶ παρετήρει τὰ περὶ αὐτὴν χωρὶς ποσῶς νὰ διακρίνῃ τοὺς ἀπέναντι αὐτῆς ἱσταμένους· τὰ βλέφαρα αὐτῆς ἐπανεκλείσαν πλὴν καὶ αὐθὺς ἠνοίχθησαν· ἡ σκιά τοῦ θανάτου ἥτις περιεκάλυπτε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς ἐξηφανίσθη καὶ αἱ αἰσθήσεις αὐτῆς ἐπανήλθον· τὰ βλέμματα αὐτῆς ἔλαμψαν ἐνεκα τοῦ μεγάλου πυρετοῦ, ὅστις εἶχε καταλάβει τὴν δύστηνον γραῖαν. Αὕτη ρίψασα τὸ βλέμμα πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς καὶ δευτέρον ἐπὶ τοῦ νέου ἐλάλησε δεικνύουσα τὸν τελευταῖον:

— Ἐγὼ ἐγίνωσκον ὅτι θ' ἀποθάνω σήμερον· αἰσθάνομαι δὲ τὴν ἀνάγκην ἐγὼ ἢ μάμμη ὅπως σοὶ ἐμπνεύσω τρόπον ἐκδικήσεως.

Εἶτα στραφεῖσα πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα εἶπε:

— Ἀπελθε, διότι μετ' ὀλίγον θὰ κρούσῃ ἡ τελευταία μου ῥα· οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω ὑπὲρ σοῦ ὡς καταστᾶσα ἀπὸ πολλοῦ ἀνίκανος πρὸς εὐεργεσίαν καὶ μισητὴ τοῖς ἀγγέλοις.

(Ἀκολουθεῖ).

— Κατὰ τὰς ἐκ Κρήτης πληροφορίας ὁ ἀτρόμητος ὀπλαρχηγὸς Λιάπης ζωγραφεῖς ἐσχάτως ὑπὸ ἀποσπασματος ἁλθανῶν χωροφυλάκων, συνισταμένου ἐκ 200 καὶ ἐπέκεινα ἀνδρῶν κατώρῳσι διὰ 50 μύων ἀρματωλῶν του νὰ διασχίσῃ τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ ἀπέλθῃ ἀνενόχλητος εἰς τὰ κρησφυγετα αὐτοῦ ἀπωλέσας μὲν 5 ἐκ τῶν ὁπαδῶν του, φονεύσας δὲ ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἐκ τῶν Ἀλθανῶν!

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ἡ συνάδελφος «Ρουμανικὴ ἀνεξαρτησία» ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐν τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη ὑπὸ τὸν τίτλον „Ὑπουργικὴ εὐθύνη ἐν Ἑλλάδι“ δημοσιεύει ἄρθρον δι' οὗ δεικνύει, ὅτι οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος διαδεχόμενοι ἀλλήλους ἀρροσονται νὰ παραπέμπωσιν εἰς δίκην τὴν προκείμενον κυβερνήσιν. Οὕτω ὁ κ. Τρικούπης κληθεὶς τῷ 1875 εἰς τὴν ἐξουσίαν παρέπεμψεν εἰς δίκην δύο ὑπουργοὺς τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρικῆς οἵτινες δικασθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατεδικάσθησαν εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν, ἡθωώθησαν ὅμως βραδύτερον ἐλλείψει νόμου περὶ ὑπουργικῆς εὐθύνης. Ἦδη τῷ κ. Δηλιγιάννῃ ἐλθόντος εἰς τὰ πράγματα οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ ὑποβάλλουσιν αἰτησίαν παραπομπῆς εἰς δίκην τοῦ κ. Τρικούπη, οὐδόλως δὲ παράδοξον ἂν ὁ Ἑλληὴν λαὸς θαυνοίεν μετὰ τινα χρόνον τὸν νῦν πρωθυπουργὸν του παραπέμψῃ αὐτὸν διὰ τοῦ διαδόχου του εἰς Ἀρείον Πάγον. Ὡστε ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι πολιτευταὶ θὰ συνδέσῃσι γνωριμίας μετὰ τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου. Συνοψίζουσα δὲ ἀκολουθῶς ἡ συνάδελφος τὸ δεινὸν κατηγορητήριον ὅπερ ὡς ἄλλος Δημοσθένης ἀπήγγειλε μεθ' ὅλης τῆς ρητορικῆς αὐτοῦ δεινότητος ἀπὸ τοῦ δήματος τῆς Βουλῆς ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς κ. Παπαγιαννακόπουλος, δι' οὗ καταδεικνύεται ὁ κ. Τρικούπης ὡς ἡ ζωσα, κατὰ τὴν συνάδελφον, εἰκὼν τοῦ κ. Βρατιάνου, ἀπορεῖ ἂν ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ δυνήθῃ νὰ παρασκευάσῃ τὰ στοιχεῖα τῶν δυνήθησόντων νὰ παρουσιάσῃ τὸν Τρικούπην ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξιστοροῦσα δὲ ἐν συντόμῳ τὰ κατὰ τὸ ὑπουργεῖον Βουλγαρικῆς καὶ τὴν ἀθώωσιν αὐτοῦ ἐλλείψει νόμου περὶ ὑπουργικῆς εὐθύνης, καταλήγει: „Ἐκότε ὁ μὲν ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου Κοινοβουλίου δρακόντειος νόμος περὶ ὑπουργικῆς εὐθύνης, οὐκ εἰς ὑπουργὸν τοῦ εἶδους τοῦ κ. Βρατιάνου συλλαμβανόμενον εἰς τὰ δίκτυα τοῦ νόμου τούτου! Δὲν θὰ τὴν ἐγλύτωνε τόσον εὐθηνῶς ἐν Βουκουρεστίῳ!

— Οἱ Ρουμῶνοι καὶ μετὰ τὴν πλήρη ἀποτυχίαν τοῦ ἱεραποστόλου αὐτῶν Μαργαρίτου ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξακολουθοῦσι θαυκαλιζόμενοι ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι ἐπετράπη διὰ φερμανίου ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, ἡ ἰδρυσις Ρωμουνικῆς ἐπισκοπῆς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῆς Ἑλλήνου γλώσσης ἐν τοῖς ναοῖς διὰ τῆς Ρωμουνικῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτο γράφει ἡ Adverul οἱ κάτοικοι τῆς πολίχνης Κρούσσου ἀπετάθησαν πρὸς τὸν μητροπολίτην Βουκουρεστίου παρακαλοῦντες νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ὅπως ὁ ρωμῶνος ἐπίσκοπος μεταβῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Ἀλλ' „ὡς κοιμηθῶσι κατὰ τὴν παροιμίαν, μ' αὐτὸ τὸ πλευρό!“

ΡΩΣΣΙΑ

Κατὰ ἐπιφυλακτικὴν ἐκδοσιν τοῦ «Πολίτου» ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν καθυπέβαλεν ὑπὸ συζήτησιν τοῦ αὐτοκρ. συμβουλίου νέον νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ρωσσικοῦ στόλου. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἡ περὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου μέριμνα ἐπιφυλάσσεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ρώσους ὑπηκόους. Τοῦ νομοσχεδίου ἀπαγορεύοντος πᾶσαν συγκαίνωσιν τῶν ρωσσικῶν λιμένων μετὰ τῶν ξένων πλοίων ἐπιβάλλει πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ἐκάστη τῶν τελευταίων καταπλέοντι ἢ ἀποπλέοντι ἐκ τινος ρωσσικοῦ λιμένος φόρον ἐνὸς ρουβλίου ἀνὰ τόνον, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν τῆς χωρητικότητος 50 τόνων καὶ ὀλιγώτερον ὅπερ γενόμενον θὰ ἀποφέρῃ κατὰ τὸ νομοσχέδιον τρία ἑκατομμύρια ρουβλίων κατ' ἔτος.

Κατὰ τὸν «Νέον Χρόνον» νέον μεταρρυθμιστικὸν νομοσχέδιον τοῦ ρωσσικοῦ δικηγορικοῦ σωματείου, προτείνει τὰ ἑξῆς: α'.) δι' ἑκάστον μέλος τοῦ δικαστηρίου, ὀρίζει τρεῖς δικηγόρους κατ' ἐλάχιστον ἕρον. β'.) ὀρίζει δέκα πέντε δίκας εἰς ἑκάστον δικηγόρον γ'.) οἱ δικηγόροι ὑπόκεινται εἰς αὐστηρὰν ἐξελεγχτικὴν ταῖς μετὰ τῶν πελατῶν χρηματικαῖς σχέσεσιν αὐτῶν. δ'.)

Ἡ ἀριθμὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν δικηγόρων ἔσται 10% ἐπὶ τοῦ ὅλκου ἀριθμοῦ. ε'.) Ἐκάστος δικηγόρος δὲν θὰ ἔχῃ εἰς τὸ γραφεῖον του πλεόν τοῦ ἐνὸς δοκίμου, δοκιμότητος περιοριζομένης εἰς τέσσαρα μόνον ἔτη καθ' ἃ ἀπαγορεύεται μὲν αὐστηρῶς τοῖς δοκίμοις νὰ συνηγοῦσι κατὰ τὰ δύο, ἔτη τῆς δοκιμότητος αὐτῶν, ἐπιτρέπεται δὲ κατὰ τὰ ἐπόμενα δύο ἄλλα καὶ τότε μόνον διὰ πληρεξουσιότητος τῶν κυρίων των. στ'.) ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπέκεινα τῶν τεσσάρων ἐτῶν εἰμὴ μόνον ἐξαιρετικῶς παρατεινομένη ἐπὶ δύο εἰσέτι ἔτη συμπληρωματικῶς ληξάσης δὲ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ δοκίμος ἔσται δεκτὸς ὡς δικηγόρος ἄλλως ἐξαλειφθήσεται ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ σωματείου του καὶ ζ'.) οἱ δικηγόροι τῆς Ἰσραηλιτικῆς θρησκείας, δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ λάθωσιν οὐδέποτε ἑδρὰν εἰς τὰ νομικὰ ἢ ἄλλα οἰαδήποτε τοῦ εἶδους των συμβούλια.

Ἡ ὀλιβέρα ἐπετηρὶς τῆς 1 Μαρτίου ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος διὰ νεκρωσίων ἀκολουθιῶν καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας καὶ Μονὰς τῆς Ρωσσίας καὶ διὰ γενικῆς διακοπῆς τῶν Ἀπόκρεω, αἰτινὴς συμπετοῦσαι κατὰ τὴν δεκάτην ἐπετηρίδα τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλέξανδρου III, ἐπανελεῖφθησαν μετὰ μείζονος ἐπαγωγῆς καὶ ζωηρότητος.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΜΟΝΑΧ

— Ἐν Issy τῆς Γαλλίας ἐν ᾧ κατεδαφίζετο ἡ Μονὴ ἡ ἐπικαλουμένη τῶν πτηνῶν, ἀνευρέθησαν ὑπὸ τῶν ἐργατῶν πολλοὶ τάφοι τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους μετὰ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τῆς ἡγουμένης Μαρίας Ἰησοῦ θυγατὴρ τοῦ Ἰερωνύμου Ναπολέοντος βασιλέως τῆς Βετσαλλίας καὶ ἀδελφῆς τοῦ ἐσχάτως θανόντος πρίγκηπος Ναπολέοντος, ὅστις περιέκλειεν ἀδιάλυτον καὶ ἀθικτον καὶ τὸ σῶμα. Ἡ ρηθεῖσα νεωτάτη ἐτι ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς Χριστιανικῆς ἀρετῆς παρὰ τῆς συζύγου τοῦ ναυάρχου Dufferre κυρίας οὔσης τῆς τιμῆς τῆς βασιλίσσης Βετσαλλίας μητρὸς τῆς, τοσοῦτον δὲ ἔρωτα πρὸς τὴν ὀρησκίαν ἡσθάνθη ὥστε ἀμέσως ἡσπασθῇ τὸν μοναχικὸν βίον ἐν ᾧ διέπρεψε. Ὁ θάνατος αὐτῆς συνέβη κατὰ τὸ 1873 τραγικώτατος ὡς ἐξῆς. Ὁ ἐσχάτως θανὼν πρίγκηψ Ναπολέον ἀδελφὸς τῆς ὁστικῆς γάπα αὐτὴν ὑπερβολικῶς μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ἀπῆλθεν εἰς ἐπισκεψὶν αὐτῆς ἐν τῇ Μονῇ· ἐν τῇ ἐγκαρδιωτάτῃ δὲ καὶ ἐνθέρμῳ ἐκείνῃ ἀδελφικῇ περιπτύξει, ἡ ἡγουμένη παρέδωκε τὸ Πνεῦμα τῷ Πλάσῃ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ ἀδελφοῦ, ἐκ τῆς μεγάλης συγκινήσεως. Τὸ σῶμα ἐνεταφιάσθη καὶ πάλιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ ἐπίσημον γεῦμα παρεκάθησαν πλὴν τοῦ Ρουμῶνου ὑπολοχαγοῦ Λουτζεσιεβιτς ὁ βουλγαρὸς λοχαγὸς Θεοδώρωφ καὶ ὁ ἀνθυπαπιστὴς Σαλαμπάσεφ.

Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπεδέξατο τὴν περὶ συμμετοχῆς ἐν τῇ ἐν Μαδρίτῃ γεννητομένῃ ἐκθέσει πρόσκλησιν τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως διορίσασα ἰδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν καταλλήλου προγράμματος.

— Γερμανικὴ τις ἐφημερὶς προσφωνοῦσα τὸ „ὡς εὖ παρέστητε“ τοῖς Τούρκοις σπουδασταῖς καὶ τῷ ἀνωτέρῳ ὑπαλλήλῳ τῷ ὀδηγοῦντι αὐτοὺς εἰς Γερμανίαν φρονεῖ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν Τούρκων σπουδαστῶν πρὸς ἀπόκτησιν ἀγρονομικῶν γνώσεων ὑπεμφαίνει σύμφηξιν τουρκογερμανικῶν σχέσεων καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἐν Γερμανίᾳ γεωργίας.

— Ὁ νέος πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύριος Γεράσιμος ἐξέφρασε τηλεγραφικῶς τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ καὶ τῷ ἐν Κων]πόλει ἀντιπροσώπῳ τοῦ Παναγίου τάφου τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς συγχαρητήριαις τηλεγραφήμασι.

— Κατὰ τὸ «Διπλωματικὸν ὑπόμνημα» ὁ Σουλτάνος ἐπισκεφθήσεται τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος· ἴσως δὲ καὶ τὴν Σουρίαν, τὸν Λίβανον καὶ τὴν Ἀνατολήν.

— Ὁ Ρουδίνης καὶ ὁ Δούφρερν ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον τὸ κανονίζον τὸ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ ὅριον των ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν Ἰταλίας καὶ Ἀγγλίας ζωνῶν.

— Ὁ Βουλανξὲ εὐρίσκεται ἐν Λονδίνῳ.

— Ὁ Ρουδίνης διέταξεν ὅπως καταρτισθῇ πρασίνη βίβλος, ἥτις θὰ περιέχῃ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς

Ἰταλικῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς σχετικῶς πρὸς τὰ γεγονότα τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀντωνέλλη.

— Ἐκ Βουδα-Πέστης πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου συνήψε συνθήκην μετὰ τῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας „Ανδρέα“, ἥτις θέλει αὐξήσει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ εἰκοσι καὶ θὰ ἐκτελῇ ἀποκλειστικῶς ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῶν εἰς Σικελίαν, Μάλταν, Τύνιδα.

— Ὁπαδὸς τοῦ Πάρνελ ἐπληξε κατὰ κόρης τὸν ἀντιπαρανελιστὴν Τιμόθο.

— Κατὰ τὴν «ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας» ὁ παρὰ τῇ ρωσσικῇ συνόδῳ αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος διέταξεν ὅπως οἱ μαθηταὶ τῶν ἐν Ρωσσίᾳ προκαταρκτικῶν σχολῶν, μηδὲ τῶν διαμαρτυρουμένων μαθητῶν ἐξαιρουμένων ὀφείλουσι νὰ διδάσκωνται τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

— Ἐκ Βρυξελλῶν ἀγγέλλεται ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπιστρέψας ἐκ Λονδίνου διεκήρυξεν ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τοῦ συντάγματος εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ὅτι εἶνε πρόθυμος ὅπως ὑπογράψῃ τὸ περὶ διαλύσεως τῆς βουλῆς διάταγμα.

— Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἐπισκέψατο τὸν βασιλέα, τὴν βασίλισσαν καὶ τὸν διάδοχον, οἵτινες καὶ ἀντεπεσκέφθησαν αὐτὴν· ἀκολουθῶς ἐπισκέφθη τὸ κατάστημα τοῦ Σλίεαμ, τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰ μουσεῖα. Μετὰ ταῦτα ἡ αὐτοκράτειρα συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Μ. Δουκίσσης Μαρίας Βαλερίας καὶ Ἀρχιδουκῆς Φραγκίσκου Σαλβατόρου ἐγκατέλειπε τὰς Ἀθήνας. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος προσήνεγκον ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἀνθοδέσμας.

— Ὁ „Λεὺδ“ τῆς Βουδα-Πέστης διαφεύζει τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπισκεψήσεται κατὰ Μαῖον τὸν βασιλέα Κάρολον ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι αὐτοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ρώμη. 14]26. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῆς νηστείας θ' ἀσπαθῇ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα ἡ Ἀρχιδουκίσσα Σεργίου.

Μαδρίτη. 14]26. Συνέλευσις ἐργατῶν ἐκέρυξε γενικὴν ἀπεργίαν πρὸς ἐπιτυχίαν ὀκταώρου ἐργασίας.

Βρυξέλλαι. 14]26. Οἱ ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐργάται ἀπεφάσισαν νὰ προκαλέσωσι γενικὴν ἀπεργίαν.

Παρίσι. 14]26. Ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συζητήσῃ προσεχῶς ἐὰν ὁ περὶ ἐξορίας τῶν ἡγεμόνων νόμος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν πρίγκηπα Λουδοβίκον Ναπολέοντα.

Ἀθήναι. 14]26. Ὁ ἐλληνικὸς τύπος συμπαθῶς ἐκφράζεται περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ, ἥτις ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς.

Παρίσι. 15]27. Ὁ Καρνὼ ἐδέξατο περὶ τὰς 2 1/2 τὸν Μόχρεγχεϊμ περὶ αὐτὸν τὸν Ὀρμητῶνα διευθυντὴν τοῦ Πρωτοκόλλου καὶ ἀπαντὰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἀκολουθίας, ὅστις συνωδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας, ἐνεχείρισε τὴν Μεγάλην Ταινίαν τοῦ Παρασήμου Ἀγίου Ἀδρέου λέγων ὅτι λογιζεται εὐτυχὴς ἐκφράζων ζωηρὰ αἰσθήματα ἅτινα ἐμπνέει τῷ Τσάρῳ τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Καρνὼ εὐχαριστήσας παρεκάλεσε νὰ μεταβιβάσῃ τῷ Τσάρῳ τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν ἐνδειξιν τῆς συμπαθείας.

Κολωνία. 16]28 Κατ' εἰδήσιν ἐφημερίδος Κολωνίας ἐκ Πετροπόλεως ἡ 22-α Μαῖα τοῦ πεζικοῦ μετενεχθήσεται διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐκ Νοβογορόδης εἰς τὸ αὐστριακὸν μεθόριον ἀντικαθισταμένη ἐν Νοβογορόδῃ ὑπὸ Καυκασίων στρατῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ κύριοι οἱ εὐαρεστοῦμενοι νὰ δεχθῶσι τὸ πρῶτον τὸ παρὸν τῆς «Ὀδησοῦ» φύλλον νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἂν θέλωσι νὰ θεωρῶνται ὡς συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστελλομένου πρὸς αὐτοὺς ἀριθμοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἐν ᾗ περιπτώσει καὶ θὰ ἀποσταλῶσι πρὸς αὐτοὺς ἀπ' ἀρχῆς τὰ φύλλα. Πρὸς τοῦτοις καὶ οἱ κρατοῦντες ἐκ τῶν κ. συνδρομητῶν συνέχειαν τοῦ ὥραιου καὶ τερπνοῦ τῆς «Ὀδησοῦ» μυθιστορήματος τὸ ὅποιν διὰ πρώτην φοράν μεταφέρεται εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὅτι ἂν τυχὸν ἀπωλέσωσι αὐτὴν δύναται νὰ ἔχωσι τὰ ἐλλείποντα φύλλα δι' ἐπιστολῆς ἀντὶ τῆς συνήθους τοῦ φύλλου τιμῆς.